

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 9Sžsk/62/2018
Identifikačné číslo spisu: 1016200008
Dátum vydania rozhodnutia: 29.05.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Judita Kokolevská
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:1016200008.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Judity Kokolevskej a členiek senátu JUDr. Viery Nevedelovej a JUDr. Sone Langovej v právnej veci žalobcu: O. L. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom P. XXX/XX-X, V. O., kontaktná adresa K.Z. X, XXX XX V., zastúpený advokátom: JUDr. Vladimír Štrbík, so sídlom Námestie slobody 22, 971 01 Prievidza, proti sťažovateľovi (predtým žalovanému): Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Pribinova 2, 812 72 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č.: KM-OLVS-83/2015/OPK zo dňa 07.12.2015, o kasačnej sťažnosti proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k.1S/2/2016-91 zo dňa 25. januára 2018, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k.1S/2/2016-91 zo dňa 25. januára 2018 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave rozsudkom č. k. 1S/2/2016-91 zo dňa 25. januára 2018 zrušil rozhodnutie žalovaného č.: KM-OLVS-83/2015/OPK zo dňa 07.12.2015 podľa § 191 ods. 1 písm. c) a g) SSP a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Uvedeným rozhodnutím žalovaný zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie Krajského riaditeľstva PZ v Trenčíne č.: CPTN-OP-2015/2562 zo dňa 14.07.2015, ktorý po posúdení žiadosti žalobcovi nepriznal nárok na náhradu za stratu služobného platu podľa § 20 ods. 1 písm. a) zákona č. 328/2002 Z. z., pretože tento nespĺnil zákonnú podmienku pre vznik nároku na náhradu za stratu na služobnom plate, keďže nespĺnil podmienky určené § 97 ods. 2 zákona č. 410/1991 Zb. v znení neskorších predpisov a nebola mu uznaná plná alebo čiastočná invalidita a nevznikol mu tak žiadny nárok na dávku úrazového zabezpečenia vo forme náhrady za stratu na služobnom plate podľa platného zákona č. 328/2002 Z. z., keď služobný pomer mu zanikol z dôvodu uvoľnenia zo služobného pomeru príslušníka PZ na základe vlastnej žiadosti, z osobných dôvodov podľa § 191 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z.

2. Správny súd v odôvodnení svojho rozsudku uviedol, že medzi účastníkmi konania nebolo sporné, že žalobca počas trvania služobného pomeru v Policajnom zbore utrpel dňa 15.07.1992 služobný úraz a že dňom 15.09.2003 bol uvoľnený zo služobného pomeru príslušníka PZ na základe žiadosti žalobcu o

uvolnenie zo služobného pomeru z osobných dôvodov, čo žalobca spochybnil a tvrdil, že bol zavádzaný personalistom služobného úradu tvrdením, že v kontexte predchádzajúceho služobného úrazu tento dôvod uvádzaný v žiadosti zahŕňa aj zdravotný stav žalobcu po služobnom úraze.

3. Sporným medzi účastníkmi konania v súvislosti s rozhodnutím o náhrade za stratu na služobnom plati na základe podanej žiadosti žalobcu zo dňa 20.05.2014 je, či v čase rozhodovania žalovaného, ale i prvostupňového orgánu bol žalobca invalidným v spojení so služobným úrazom a či žalovaný v čase rozhodovania ako odvolací orgán a prvostupňový orgán o tomto mali alebo vzhľadom na prebiehajúce viaceré konania, museli mať vedomosť.

4. Správny súd prisvedčil námietke žalobcu, že konajúce orgány o invalidite žalobcu, ktorá vyplýva z Odborného posudku o invalidite zo dňa 13.12.2013, museli a mali mať vedomosť. Uvedené súdu vyplynulo z uznesenia Okresného súdu Trenčín č. k. 20Cpr/6/2014-59 zo dňa 11.05.2015, ktorým bolo konanie o žalobe žalobcu proti žalovanému (Slovenská republika - Ministerstvo vnútra SR) zastavené, pričom z odôvodnenia tohto uznesenia vyplýva, že prílohou žaloby bol práve pre vec podstatný Odborný posudok o invalidite zo dňa 13.12.2013. Žalovaný, ktorý bol pasívne legitimovaným aj v konaní pred všeobecným civilným súdom túto vedomosť už najneskôr z uvedeného rozhodnutia, ktoré predchádzalo vydaniu rozhodnutia KR PZ v Považskej Bystrici zo dňa 14.07.2015 (uznesenie OS Trenčín zo dňa 11.05.2015) mal mať a ak by toto i nebolo ku dňu vydania prvostupňového rozhodnutia v dispozičnej sfére konajúceho prvostupňového orgánu, žalovaný najneskôr v súvislosti s podaným odvolaním proti prvostupňovému rozhodnutiu (doručené Ministerstvu vnútra SR, Centru podpory Trenčín dňa 29.07.2015), ktorého prílohu spolu s rozhodnutím Sociálnej poisťovne (č.: XXXXXXXXXXXX zo dňa 24.02.2014) tvoril práve uvádzaný posudok, mať musel. Uvedené vyplýva i z administratívneho spisu, v ktorom síce nie je uvedené rozhodnutie priamo založené v spise, avšak z prezenčnej pečiatky Ministerstva vnútra SR, Centra podpory Trenčín je zrejmé, že dňa 29.07.2015 boli k odvolaniu predložené prílohy 2, listy 6 a následne po prvostupňovom rozhodnutí zo dňa 14.07.2015 a po pripojenom rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica č. k. 5C 1145/97-169 zo dňa 21.12.2000 tvorí súčasť spisu rozhodnutie Sociálnej poisťovne č. XXXXXXXXXXXX a práve Odborný posudok o invalidite vydaný Sociálnou poisťovňou, pobočka Považská Bystrica dňa 13.12.2013. Zo záveru predmetného posudku je nesporné, že sa jedná o invaliditu, ktorá vznikla v dôsledku pracovného úrazu a invalidita bola datovaná dňom 29.05.2010.

5. Podľa názoru správneho súdu, neobstojí záver žalovaného ako odvolacieho orgánu uvedený v napadnutom rozhodnutí, že správny orgán nemal vedomosť a ani podklady o existencii posudku o invalidite. Nesúhlasil ani s tvrdením žalovaného, doručeným po meritórnom pojednávaní konanom dňa 11.01.2018, že konajúci prvostupňový orgán nemal vedomosť ani dôkazy o invalidite žalobcu.

6. Krajský súd prisvedčil aj námietke žalobcu, že žalovaný porušil v konaní o žiadosti žalobcu zo dňa 20.05.2014 základné zásady správneho konania uvedené v § 3 ods. 1, 4 a 5 Správneho poriadku, keď nekonal vo veci svedomite a zodpovedne, a tým konal nezákonne a pri vydaní rozhodnutia nevychádzal so spoľahlivo zisteného stavu veci. Ak potom žalovaný ako odvolací orgán ako vecne správne potvrdil prvostupňové rozhodnutie, bez vedomosti o Odbornom posudku o invalidite zo dňa 13.12.2013, súd ho považuje za predčasné a nezákonné, rovnakými chybami je potom zaťažené i rozhodnutie žalovaného.

7. Voči rozsudku Krajského súdu v Bratislave podal žalovaný v zákonom určenej lehote kasačnú sťažnosť podľa § 440 ods. 1 k písm. g) zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“).

8. Nesprávne právne posúdenie veci, podľa názoru žalovaného spočíva v tom, že správny súd nebral do úvahy skutočnosť, že žalobca bol uvoľnený zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru na základe vlastnej žiadosti z osobných dôvodov podľa § 191 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 73/1998 Z. z.“) dňom 15.09.2003. Súd sa zaoberal iba otázkou, či v čase rozhodovania mal žalovaný k dispozícii

odborný posudok o invalidite žalobcu zo dňa 13.12.2013.

9. Podľa žalovaného, žalobcovi náhrada za stratu na služobnom plate nepatrí, pretože nie je splnená zákonná podmienka pre vznik nároku na túto dávku podľa § 20 ods. 1 písm. a) zákona č. 328/2002 Z. z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 328/2002 Z. z.“). V predmetnom konaní bolo zistené, že žalobca utrpel dňa 15.07.1992 pri služobnom zákroku úraz. Poškodenie na zdraví žalobcu bolo posúdené ako služobný úraz, zodpovednosť Policajného zboru bola stanovená na 100%.

10. Rozhodnutím riaditeľa PZ bolo podľa § 20 ods. 1 písm. a) a § 21 ods. 7 zákona č. 328/2002 Z. z., § 174 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. v spojitosti s § 81 ods. 1 písm. a) zákona č. 328/2002 Z. z. rozhodnuté, že žalobcovi sa nepriznáva náhrada za stratu na služobnom plate za služobný úraz, ktorý utrpel dňa 15.07.1992 pri plnení služobných úloh vyplývajúcich z funkcie, do ktorej bol ustanovený, pri vykonávaní služobného zákroku pri prenasledovaní osobného motorového vozidla typu VW Golf, rakúskeho evidenčného čísla F., ktorého posádka bola náhodným občanom spozorovaná pri pokuse o vykradnutie motorového vozidla, pretože nie je splnená zákonná podmienka pre vznik nároku na náhradu za stratu na služobnom plate. Konanie o dávke úrazového zabezpečenia - náhrade za stratu na služobnom plate bolo ukončené vydaním napadnutého rozhodnutia.

11. V konaní bolo zadovážených dostatok podkladov, z ktorých bolo zistené, že žalobca utrpel dňa 15. 07. 1992 pri služobnom zákroku úraz, zodpovednosť Policajného zboru bola stanovená na 100%. Žalobca bol však uvoľnený zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru na základe vlastnej žiadosti, dňom 15. 09. 2003. Dňa 19. 09. 2003 boli doručené žiadosti žalobcu o priznanie výsluhového dôchodku od 16. 09. 2003 a o priznanie odchodného. O týchto žiadostiach bolo rozhodnuté, žalobcovi bol priznaný výsluhový dôchodok od 16. 09. 2003 a bolo mu priznané odchodné. Poškodenie zdravia žalobcu, ktoré utrpel pri služobnom zákroku, bolo dňa 30. 07. 1992 posúdené komisiou veliteľa Okresného veliteľstva Policajného zboru v Považskej Bystrici a bolo určené odškodnenie v rozsahu 100% podľa § 93 až § 106 zákona č. 410/1991 Zb. o služobnom pomere príslušníkov Policajného zboru Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 10/1991 Zb.“). Rozhodnutím o náhrade škody na zdraví vydanom podľa § 104 ods. 1 citovaného zákona, zo dňa 19. 01. 1995 bolo žalobcovi podľa § 96 zákona priznané jednorazové mimoriadne odškodnenie vo výške 60.000 Sk. Žalobcovi bola ďalej priznaná náhrada za bolesť vo výške 15.900 Sk a náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 10.050 Sk. Ďalším rozhodnutím o náhrade škody na zdraví zo dňa 3. 10. 1995 bola žalobcovi priznaná náhrada škody za stratu na služobnom príjme počas neschopnosti policajta na službu vo výške 1.332 Sk, nedoplatok náhrady škody na služobnom príjme po skončení neschopnosti policajta na službu od 01. 11. 1994 do 30. 06. 1995 vo výške 3.842 Sk, nedoplatok valorizovanej náhrady za stratu na služobnom príjme od 01. 07. 1995 do 01. 10. 1995 vo výške 2.217 Sk a náhrada za vecnú škodu vo výške 666 Sk. Žalobcovi tiež bola priznaná náhrada škody za stratu na služobnom príjme po skončení neschopnosti policajta na službu vo forme renty, mesačne, počnúc 01. 07. 1995 vo výške 739 Sk. Týmto rozhodnutím nebola žalobcovi priznaná náhrada škody za účelne vynaložené náklady spojené s liečením a náhrada za vecnú škodu v ostatnom, podľa § 96 zákona č. 410/1991 Zb. Ďalším rozhodnutím o náhrade škody na zdraví vydanom podľa § 104 ods. 1 zákona č. 410/1991 Zb. zo dňa 22.05.1996 bola žalobcovi podľa § 96 zákona priznaná ďalšia náhrada škody za bolesť vo výške 450 Sk po tom, ako sa žalobca dňa 13. 02. 1996 podrobil operačnému zákroku v súvislosti so služobným úrazom. Nároky žalobcu na dávky úrazového zabezpečenia v súvislosti s poškodením jeho zdravia pri služobnom úraze boli teda komplexne riešené podľa vtedy platných a účinných všeobecne záväzných právnych predpisov. Po ukončení vyplácania náhrady za stratu na služobnom príjme po skončení neschopnosti policajta na službu mohlo dôjsť v čase, keď pominuli podmienky určené v § 97 ods. 2 zákona č. 410/1991 Zb., k čomu došlo, keď žalobca požiadal o uvoľnenie zo služobného pomeru, teda dňom 15. 09. 2003.

12. Žalovaný dal do pozornosti skutočnosť, že žalobca požiadal o priznanie výsluhového dôchodku a nie invalidného výsluhového dôchodku a rozhodnutím zo dňa 11. 11. 2003 mu bol tento výsluhový dôchodok aj priznaný. V osobnom spise žalobcu sa nenachádzajú žiadne písomnosti potvrdzujúce, že

žalobcovi bola uznaná plná alebo čiastočná invalidita. Na základe lekárskeho posudku Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Považskej Bystrici zo dňa 10. 07. 2013 na účely § 11 zákona č. 447/2008 Z. z. o peňažných príspevkoch na kompenzáciu ťažkého zdravotného postihnutia a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, bol žalobcovi vyhotovený preukaz fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím.

13. Z tvrdených skutočností vyplýva záver, že žalobca nespĺňal podmienky určené § 97 ods. 2 a zákona č. 410/1991 Zb. a nebola mu uznaná plná alebo čiastočná invalidita a nevznikol mu tak žiadny nárok na dávku úrazového zabezpečenia vo forme náhrady za stratu na služobnom plate podľa § 20 ods. 1 písm. a) zákona č. 328/2002 Z. z. z. dôvodu uvoľnenia zo služobného pomeru na základe vlastnej žiadosti podľa § 191 ods. 1 zákona číslo 73/1998 Z. z.

14. Podľa názoru žalovaného, prvostupňový orgán pred vydaním rozhodnutia presne a úplne zistil skutočný stav veci, za tým účelom si obstaral potrebné podklady a rozhodnutie bolo vydané v intenciách príslušných ustanovení zákona. U žalobcu nie je splnená zákonná podmienka pre vznik nároku na náhradu za stratu na služobnom plate podľa § 20 ods. 1 písm. a) zákona č. 328/2002 Z. z. a je zrejmé, že žalobcovi nevznikol nárok na uplatnenú náhradu ani podľa jedného z bodov uvedených v uvedenom zákonom ustanovení. Podstatnou skutočnosťou pri rozhodovaní boli okolnosti skončenia služobného pomeru žalobcu, ku ktorému došlo na základe osobnej žiadosti a nie na základe zdravotného stavu.

15. Žalovaný záverom uviedol, že všetky rozhodnutia, ktorými bolo rozhodnuté o náhrade škody na zdraví v súvislosti so služobným úrazom, boli vydané pred vydaním rozsudku Okresného súdu v Považskej Bystrici zo dňa 21. 12. 2000, teda ešte pred tým, ako sa začal žalobca súdiť so žalovaným.

16. Na základe uvedených dôvodov žiadal žalovaný kasačný súd, aby rozsudok Krajského súdu v Bratislave zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie.

17. Žalobca vo svojom vyjadrení ku kasačnej sťažnosti uviedol, že Krajské riaditeľstvo Policajného zboru sa pri svojom rozhodovaní správalo nanajvýš nezodpovedne. Poukázal na skutočnosť, že predmetnému súdному konaniu predchádzalo konanie na Okresnom súde v Trenčíne, pretože na základe žiadosti o dopĺčanie straty na zárobku, prvostupňový orgán žalovaného vo veci nerozhodol a dokonca tvrdil, že na rozhodnutie nie je kompetentný. V predmetnom súdnom konaní o dopĺčanie straty na zárobku, Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Trenčíne uviedlo, že nie je vo veci oprávnený konať, pričom obdržal žalobu, vrátane dôkazov. Okresný súd v Trenčíne v uznesení zo dňa 10. mája 2015 vyhodnotil dôkazy predložené žalobcom, poukázal na odborný posudok o invalidite Sociálnej poisťovne zo dňa 13. 12. 2013, ktorým bol žalobca uznaný invalidným od 29. 05. 2010, s mierou poklesu vykonávať zárobkovú činnosť o 55 %. Po právoplatnosti uznesenia o zastavení konania v danej veci, Okresný súd v Trenčíne postúpil vec na ďalšie konanie Okresnému riaditeľstvu Policajného zboru v Považskej Bystrici, ktorý ho následne zaslal Krajskému riaditeľstvu Policajného zboru v Trenčíne, ktorý mal byť vo veci údajne príslušný konať. V konaní na Krajskom súde v Bratislave žalobca preukázal, že žalovaný mal k dispozícii pri svojom rozhodovaní odborný posudok o invalidite, vypracovaný Sociálnou poisťovňou, pobočka Považská Bystrica, zo dňa 13. 12. 2013, vrátane právneho názoru Okresného súdu v Trenčíne. Žalovaný a ani prvostupňový orgán sa k predmetnému odbornému posudku nevyjadrovali.

18. Za podstatný považuje žalobca dôkaz, ktorý si súd zabezpečil v rámci dokazovania, a to rozkaz č. 225 zo dňa 26. 09. 1994, na základe ktorého bol žalobca prepustený zo služobného pomeru zo zdravotných dôvodov. Dôkaz bol zo strany žalovaného zmenený.

19. Žalobca sa v celom rozsahu pridržiaval svojich predchádzajúcich prednesov a navrhol, aby kasačný súd rozsudok Krajského súdu v Bratislave potvrdil, kasačnú sťažnosť žalovaného ako nedôvodnú zamietol a priznal žalobcovi náhradu trov konania.

20. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 SSP), po zistení, že kasačnú sťažnosť podal včas účastník konania, bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP) preskúmal vec v

rozsahu kasačnej sťažnosti a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť je dôvodná.

21. Podľa § 2 ods. 1 a 2 SSP, v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. Každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

22. Z obsahu administratívneho spisu kasačný súd zistil, že žalobca utrpel dňa 15.07.1992 služobný úraz, v dôsledku ktorého bol Lekárskou posudkovou komisiou posúdený jeho zdravotný stav a táto ho uznala za schopného služby s obmedzením od 01.07.1994. Na základe predmetného posúdenia zdravotného stavu žalobcu, bol Personálnym rozkazom č. 313 zo dňa 31.10.1994 odvolaný z dovtedajšej funkcie dňom 31.10.1994 a dňom 01.11.1994 bol ustanovený do funkcie starší referent Oddelenia správnej služby Odboru poriadkovej polície OV PZ Považská Bystrica. Ak je to pre žalobcu výhodnejšie, bol mu ponechaný jeho doterajší funkčný plat.

23. V spise sa nachádza žiadosť žalobcu o uvoľnenie zo služobného pomeru v štátnej službe príslušníka Policajného zboru zo dňa 26.08.2003, ktorou žalobca žiadal o uvoľnenie zo služobného pomeru z osobných dôvodov. Na základe predmetnej žiadosti bol žalobca Personálnym rozkazom č. 108 zo dňa 2. septembra 2003 uvoľnený zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru dňom 15. septembra 2003. V súvislosti s uvoľnením zo služobného pomeru, bolo žalobcovi priznané odchodné rozhodnutím zo dňa 11. 11. 2003 a odo dňa 16. septembra 2003 mu bol priznaný výsluhový dôchodok.

24. Z ďalších dokladov založených v spise vyplýva, že žalobca bol uznaný za invalidného s mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v rozsahu 55%, dňom 29. 05. 2010. Z dôvodu nesplnenia podmienky dosiahnutia najmenej 15 rokov obdobia dôchodkového poistenia pred vznikom invalidity, nebol žalobcovi Sociálnou poisťovňou priznaný invalidný dôchodok. Z dôvodu, že žalobcovi bol priznaný výsluhový dôchodok za obdobie služby od 01.10.1980 do 29.09.1982 a od 01.10.1982 do 15.09.2003, toto obdobie nebolo hodnotené pre účely invalidného dôchodku.

25. Žalobca žiadal podaním zo dňa 25.05.2015 žalovaného o dopĺčanie za stratu na služobnom plate. Uviedol, že pri výkone práce príslušníka Policajného zboru dňa 15.07.1992, pri služobnom zákroku utrpel služobný úraz s následkami, ktoré spočívali v dlhodobej práceneschopnosti, v sťažení spoločenského uplatnenia a trvalými následkami úrazu. Za predmetný úraz zodpovedá Policajný zbor v rozsahu 100%. V súčasnej dobe je nezamestnaný, nie je schopný vykonávať akúkoľvek sústavnú prácu. Poukázal na ustanovenie § 20 ods. 1 zákona č. 328/2002 Z. z. a žiadal, aby mu bolo vypočítané dopĺčanie za stratu na služobnom plate po odpočítaní výsluhového dôchodku vo výške 340 eur, vrátane valorizácie, čo v súčasnosti činí približne 504 eur. Dopĺčanie straty na služobnom plate žiadal so spätnou účinnosťou 3 roky, do doby dovŕšenia dôchodku.

26. O žiadosti žalobcu rozhodol sťažovateľ rozhodnutím č. CPTN-OP-2015/2562 zo dňa 14.07.2015, ktorým žalobcovi nárok na náhradu za stratu služobného platu podľa § 20 ods. 1 písm. a) zákona č. 328/2002 Z. z. a § 174 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. nepriznal.

27. Podľa § 97 ods. 2 zákona č. 410/1991 Zb. o služobnom pomere príslušníkov Policajného zboru Slovenskej republiky, v znení účinnom do 01.04.1998, náhrada za stratu na služobnom príjme po skončení neschopnosti policajta na službu alebo pri uznaní plnej alebo čiastočnej invalidity sa poskytuje v takej výške, aby spolu s čistým služobným príjmom (zárobkom) policajta po úraze alebo po zistení choroby z povolania s prípadným invalidným alebo čiastočným invalidným dôchodkom poskytovaným z toho istého dôvodu alebo s príspevkom za službu sa rovnala jeho čistému služobnému príjmu pred vznikom škody spôsobenej služobným úrazom alebo chorobou z povolania. Pritom sa neprihliada na zvýšenie invalidného dôchodku pre bezvládnosť, ani na zmenu výšky a na zvýšenie už priznaných dôchodkov podľa predpisov o sociálnom zabezpečení. Táto náhrada patrí policajtovi najneskôr do konca

kalendárneho mesiaca, v ktorom dovŕši 65 rokov veku.

28. Podľa ust § 20 ods. 1 zákona č. 328/2002 Z. z., policajtovi, profesionálnemu vojakovi alebo vojakovi prípravnej služby, ktorý utrpel služobný úraz podľa § 29 ods. 1 až 3 alebo u ktorého bola zistená choroba z povolania podľa § 29 ods. 4, sa poskytuje

a) policajtovi náhrada za stratu na služobnom platu a profesionálnemu vojakovi alebo vojakovi prípravnej služby náhrada za stratu na služobnom príjme, ak

1. bol po skončení dočasnej neschopnosti prevedený alebo preložený zo zdravotných dôvodov na inú funkciu, na ktorej policajt dosahuje nižší služobný plat a profesionálny vojak alebo vojak prípravnej služby nižší služobný príjem, alebo

2. bol zo služobného pomeru prepustený alebo uvoľnený zo zdravotných dôvodov v dôsledku služobného úrazu alebo choroby z povolania a po skončení služobného pomeru jeho príjem z pracovnej činnosti vrátane výsluhového príspevku, výsluhového dôchodku, invalidného výsluhového dôchodku alebo dôchodku podľa všeobecných predpisov o sociálnom poistení je nižší ako služobný plat policajta alebo služobný príjem profesionálneho vojaka alebo vojaka prípravnej služby, ktorý dosahoval pred prepustením alebo uvoľnením zo služobného pomeru.

29. Podľa § 38 ods. 1 a 2 zákona č. 328/2002 Z. z. v znení účinnom v čase uvoľnenia žalobcu zo služobného pomeru, do 31.12.2004, policajt a profesionálny vojak, ktorému sa skončil služobný pomer, má nárok na výsluhový dôchodok, ak služobný pomer trval najmenej 15 rokov. Na výsluhový dôchodok má nárok aj policajt a profesionálny vojak, ktorému sa skončil služobný pomer, ak poberal invalidný výsluhový dôchodok a doba trvania služobného pomeru spolu s dobou poberania invalidného výsluhového dôchodku dosahuje najmenej 15 rokov. Pri výpočte takéhoto výsluhového dôchodku sa základ použitý na výpočet invalidného výsluhového dôchodku zvyšuje o rovnaké percentá, o aké by sa zvýšil invalidný výsluhový dôchodok do dňa priznania výsluhového dôchodku.

30. Podľa § 40 ods. 1 a 2 cit. zákona, policajt alebo profesionálny vojak, ktorý sa stal invalidným v dôsledku služobného úrazu alebo choroby z povolania, má odo dňa vzniku invalidity, najskôr však odo dňa skončenia služobného pomeru, nárok na invalidný výsluhový dôchodok.

Nárok na invalidný výsluhový dôchodok podľa odseku 1 trvá počas invalidity, najdlhšie však do dňa predchádzajúceho dňu opätovného prijatia do služobného pomeru policajta alebo profesionálneho vojaka podľa osobitných predpisov alebo do dňa predchádzajúceho dňu priznania výsluhového dôchodku.

31. Podľa § 83 ods. 1, 2 a 3 zákona č. 328/2002 Z. z., v účinnom znení, na žiadosť sa poskytuje:

a) výsluhový príspevok, b) odchodné, c) úmrtné, d) výsluhový dôchodok,

e) invalidný výsluhový dôchodok,

f) vdovský výsluhový dôchodok,

g) vdovecký

výsluhový dôchodok,

h) sirotsky výsluhový dôchodok,

i) služby.

Na žiadosť sa policajtovi poskytuje aj: a) náhrada služobného platu

počas dočasnej

a) neschopnosti,

b) nemocenské,

c) vyrovnávacía dávka,

d) materské,

e) ošetrovné,

f) kúpeľná starostlivosť,

g) dávky úrazového zabezpečenia.

Za žiadosť podľa odseku 2 sa považuje potvrdenie dočasnej pracovnej neschopnosti, potvrdenie o potrebe prevedenia na inú prácu, potvrdenie o očakávanom dni pôrodu, potvrdenie o potrebe ošetrovania člena rodiny, preukaz o trvaní dočasnej neschopnosti a návrh na kúpeľnú starostlivosť.

32. Podľa § 84 ods. 1, 4 zákona č. 328/2002 Z. z., na konanie o dávkach a službách sociálneho zabezpečenia sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní, ak tento zákon neustanovuje inak.

Konanie o dávkach a službách sociálneho zabezpečenia začaté z podnetu účastníka konania sa zastaví aj vtedy, ak účastník konania v lehote určenej útvarom sociálneho zabezpečenia ministerstva a Vojenským úradom sociálneho zabezpečenia

a) nepredložil príslušné doklady,

b) neoznámil požadované údaje,

c) nepodrobil sa vyšetreniu zdravotného stavu potrebného na rozhodnutie o nároku na dávku a nároku na výplatu dávky.

33. Podľa § 85 ods. 1 písm. g) a h) a ods. 5 zákona č. 328/2002 Z. z., lekárskou posudkovou činnosťou u policajtov je posúdenie dlhodobého nepriaznivého zdravotného stavu policajta počas trvania služobného pomeru a posúdenie, v akej miere je znížená jeho schopnosť vykonávať primerané civilné zamestnanie po skončení služobného pomeru zo zdravotných dôvodov, posúdenie, či sa stal policajt invalidný v dôsledku choroby z povolania alebo služobného úrazu a v akej miere je znížená jeho schopnosť vykonávať primerané civilné zamestnanie podľa tohto zákona.

Orgánmi lekárskej posudkovej činnosti sú lekárska komisia ministerstva a ústredná lekárska komisia ministerstva.

34. Podľa § 103 ods. 2 a 3 zákona č. 328/2002 Z. z., v účinnom znení, nárok na dávku nemocenského zabezpečenia, úrazového zabezpečenia a výsluhového zabezpečenia vzniká odo dňa splnenia podmienok ustanovených týmto zákonom.

Nárok na výplatu dávky nemocenského zabezpečenia, úrazového zabezpečenia a výsluhového zabezpečenia vzniká splnením podmienok ustanovených týmto zákonom na vznik nároku na dávku nemocenského zabezpečenia, úrazového zabezpečenia a výsluhového zabezpečenia, splnením podmienok nároku na jej výplatu a podaním žiadosti o priznanie a vyplácanie dávky, ak tento zákon neustanovuje inak.

35. Podľa § 107 ods. 1 zákona č. 328/2002 Z. z., v účinnom znení, nárok na výplatu dávky nemocenského zabezpečenia, úrazového zabezpečenia a výsluhového zabezpečenia alebo jej časti sa premlčí uplynutím troch rokov odo dňa vzniku nároku na jej výplatu.

36. V danom prípade bol žalobca po tom ako utrpel pracovný úraz, opätovne uznaný za schopného služby s obmedzením, od 01.07.1994. Z dokladov založených v spise vyplýva, že bol preložený na iný, jeho zdravotnému stavu vyhovujúci výkon služby, so zachovaním jeho služobného platu, a preto mu nevznikol nárok na náhradu za stratu na služobnom príjme po skončení neschopnosti policajta podľa § 97 ods. 2 zákona č. 410/1991 Zb. Počas neschopnosti vykonávať službu poberal služobný príjem v chorobe. V danom, posudzovanom období, nebol uznaný za invalidného alebo čiastočne invalidného. Žalobca v konaní nepreukázal a ani netvrdil, že by počas výkonu služby, po tom, ako bol opätovne uznaný za schopného výkonu služby s obmedzením, bol ukrátený na príjme v dôsledku úrazu z povolania.

37. Žalobca bol preukázateľne uznaný za invalidného, s mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o 55%, a to od 29. 05. 2010.

38. Žalobca svojou žiadosťou zo dňa 25. 05. 2015 žiadal žalovaného o doplácanie za stratu na služobnom platu od 25.05.2012 do doby dovŕšenia dôchodku. Jeho žiadosť bolo potrebné posudzovať podľa predpisov účinných v čase uplatnenia nároku, resp. vzniku nároku, teda podľa zákona č. 328/2002 Z. z.

39. Z vyššie citovaného ustanovenia § 20 ods. 1 zákona č. 328/2002 Z. z. vyplýva, že podmienkou na priznanie náhrady straty na služobnom príjme je skutočnosť, že policajt bol zo služobného pomeru prepustený alebo uvoľnený zo zdravotných dôvodov v dôsledku služobného úrazu alebo choroby z povolania a po skončení služobného pomeru jeho príjem je nižší ako služobný plat policajta, ktorý

dosahoval pred prepustením alebo uvoľnením zo služobného pomeru.

40. Z obsahu spisu a dokladov v ňom založených kasačný súd zistil, že žalobca nebol zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru prepustený zo zdravotných dôvodov. V spise sa síce nachádza Personálny rozkaz č. 225 zo dňa 26. septembra 1994 o prepustení žalobcu zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru podľa § 110 ods. 1 písm. b) zákona č. 410/1991 Zb., tento však bol následne zrušený Personálnym rozkazom č. 313 zo dňa 31. októbra 1994 s tým, že žalobca bol zaradený do inej funkcie, zohľadňujúcej jeho obmedzenia vyplývajúce zo služobného úrazu. Žalobca vyjadril s uvedeným rozhodnutím súhlas, a teda nedošlo k realizácii uvoľnenia žalobcu zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru zo zdravotných dôvodov.

41. Kasačný súd sa oboznámil so žiadosťou žalobcu o prepustenie zo služobného pomeru zo dňa 26. 08. 2003, pričom táto neobsahuje ako dôvod pre uvoľnenie zo služobného pomeru zdravotné problémy, neboli k nej pripojené žiadne dôkazné prostriedky (napr. lekárske správy, posudok Lekárskej komisie ministerstva a pod.) preukazujúce, že príčinou pre jej podanie bol zhoršený zdravotný stav žalobcu, ktorý by mu neumožnil vykonávať funkciu, do ktorej bol v tom čase zaradený, zohľadňujúcu následky jeho pracovného úrazu. Je potrebné zdôrazniť, že predmetná žiadosť bola podaná 26. 08. 2003, pričom žalobca bol uznaný za invalidného až na základe lekárskeho posudku posudkového lekára Sociálnej poisťovne zo dňa 10.07.2013, a to od 29. mája 2010. Zo strany žalobcu nebol predložený žiaden doklad, ktorý by preukazoval neschopnosť vykonávať pridelenú funkciu v čase podania žiadosti o uvoľnenie zo služobného pomeru t. j. k 26.08.2003. Bolo povinnosťou žalobcu, ak dôvodom pre uvoľnenie zo služobného pomeru bol jeho zdravotný stav v dôsledku služobného úrazu, tento dôvod uviesť v žiadosti o prepustenie zo služobného pomeru, podrobiť sa lekárskej posudkovej činnosti príslušnými orgánmi žalovaného. V prípade, ak žalobca požiadal o uvoľnenie zo služobného pomeru z osobných dôvodov, nebolo povinnosťou žalovaného, skúmať príčiny pre podanie žiadosti a zisťovať zdravotný stav žalobcu.

42. V danom prípade, pre priznanie náhrady straty na služobnom príjme bolo potrebné splniť kumulatívne dve podmienky, a to prepustenie zo služobného pomeru zo zdravotných dôvodov a dosahovanie nižšieho príjmu ako služobný plat policajta, ktorý dosahoval pred prepustením. Podľa názoru kasačného súdu, nebola v danom prípade splnená jedna z kumulatívnych podmienok pre priznanie uplatneného nároku, a to prepustenie žalobcu zo služobného pomeru zo zdravotných dôvodov.

43. Na základe uvedeného, dospel kasačný súd k záveru, že Krajský súd v Bratislave vec nesprávne právne posúdil, a preto bolo potrebné jeho rozsudok č. k. 1S/2/2016-91 zo dňa 25. januára 2018 zrušiť podľa § 462 ods. 1 SSP a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

44. Krajský súd v Bratislave v ďalšom konaní rozhodne aj o nároku na náhradu trov kasačného konania podľa § 467 ods. 3 SSP.

45. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.